

מכתבים

תקרא לאט..
אני משתדל שלא יהיה משפט
שאני כותב סתם.
יש משמעויות בתוך.

אמא אהובה כ"כ!

בסיוור במרחבי ליבך אמצא חדרים חדרים
חדרי אהבה, חדרי שמחה, חדרי הרגשה, חדרי קדושה וחדרי אמון,
חדרי אחריות וחדרי חום והבנה, חדרי חוכמת חיים וחדרי נצח.

הכל מסודר, עוטף ומחבק ללא הפסקה ממלא כוחות.

הכל מדויק כ"כ מקבל ללא תנאים וממלא אותי באמון גדול
ובתחושת קיימות אדירה ושמחה גדולה.

יחד עם אבא, את עומדת תמיד לצידי תומכת ומבינה ומכוונת.
קוראת את הנפש ודואגת שלא אתווכח איתה ומעניקה לי חכמת חיים אדירה.

תמיד אני יודע שיש כתובת, שיש מי שתמיד חושב עלי. בגלל חיבור כזה,
שהוא ללא מילים אלא ישירות מחובר ללב.

אני מרגש גם את הכאב הגדול על סבתא. כמה היית קשורה אליה
וכמה קשה לחיות ללא הדמות האימהות של סבתא
שמייצבת ותומכת ומבהרת את החיים.

אין לי מושג איך את מצליחה לשמור על הכוחות ועל האיזון ועל השמחה הגדולה.
זה בטח למרות שקשה מאוד.

מקווה שאת מרגישה את סבתא ממשיכה לחיות חזק בתוכך
שולחת קווים אוהבים ומכוונת.

בזכות חיים של חיבור זך בינך לסבתא אני מקווה שקצת פחות קשה.

מודה לה' כל יום שזכיתי להיוולד לאמא כזאת מדהימה ובמהלך היום אני חושב עלייך
וישר מתמלא ברוח חדשה וטהורה מתמלא כוחות.

תודה רבה על המסירות נפש, שיהיה לנו הכי טוב בעולם.

אוהב אותך מאוד!

עמיחי.

אבא יקר ואהוב!
 הזדמנות להודות על כל התמיכה בי וכל הכח והאהבה שאתה מעניק לי שאוכל לגדול.
 בעז"ה מקווה שתחליט את ההחלטה הכי טובה ותהיה לך סיעתא דשמיא בה.
 אוהב אותך ומעריך מאוד מאוד!
 עמיחי בנך

אבא אהוב!

המציאות מזמנת לנו סיפורים. סיפורים בתוך סיפורים- הסיפור האישי בתוך
 המשפחתי בתוך הסיפור של העם. הסיפור בהווה שמתקשר לעבר.
 לומד ממך המון איך להסתכל במבט כזה שעלילת הסיפור תהיה חשובה לי ולנסות
 כל הזמן להיות דמות בה.
 חיים כלליים של אידיאלים והכל מתוך שמחת חיים וקודש.
 תודה רבה על התמיכה, והגדילה וההענקה האינסופית ע"מ שאמצא את הסיפור
 שלי, ואלמד לספר סיפורים חיוביים ואכלול את סיפורי בסיפורים הגדולים.
 אוהב אותך מאוד מאוד ולומד ממך המון!
 עמיחי.

אימי היקרה והאהובה!

ומה אכתוב כשהדבר אין סופי
ואיך אתאר את גודל חיבורי ואהבתי
נובעים הם חיי, מתעצבים הם כוחותי ונבנית היא אישיותי.
נחלים נחלים שופעים מהמקור
גרעינים גרעינים מצמיחים חיים
אך מהי אותה האדמה?
מהיכן הכל נובע?
מי עומד בפרץ לסכל אבן ומכשול?
מי מעצב את הצמיחה? מי הוא המאמין בזרע וקורא לו - גדל!
ומי החושף את המבוע?
ומי השוזר הכל בחן ותמיד שב להיות לעוג?
הלא זו את אמא - אדמה!
את אמא שתמיד יש אצלה מקום, את המגדלת והמחבקת,
ומסקנת החיים המתבקשת היא שכל מה שעלי- שלך הוא.
חיי הרוח, והעוצמות של רעיונות החיים הלא ממך הם מתגדלים
תדרים תדרים,
גלים גלים
חוצים הכל ומלווים מרחוק ומקרוב
דואגים ומחזקים וגם ניצבים כשובר גלים ללא אומר ומילים, כך הם נטמעים ושרים
ספרים על גבי ספרים
לא יתארו את גודל הערכתי ואהבתי
את הזכות שנפלה בחלקי להיות בנך.

אימי

אימי ואבי היקרים!

מעט באיחור..

תודה ענקית על ההשקעה בי בכלל, לאמא זו גם הזדמנות להגיד תודה על הניקיון לפסח שהשקעת כוחות גדולים כ"כ, וזמן על מנת שיהיה לי נעים מסודר וטוב.

תודה ענקית לכם על כל הליווי שלי,

על התפילות, הדאגות, השמחות והכאב, ההקשבה והייעוץ ששניכם כ"כ שותפים לו. בצבא ומחוץ לו.

אין לי מילים להודות, זכיתי בהורים כ"כ מדהימים.

תודה!

רעי האהוב!

זכית ואתה נכנס לשנים ארוכות ושמשמעותיות בהם כל כוחך וזמנך ינוצלו לטובת הכלל וזוהי זכות גודלה!

אני בטוח שעם גודל אישיותך רוחנית והנפשית תתרום תרומה ייחודית ואדירה וגם כשהיו זמנים בהם העבודה קשה תמיד תזכור להרים עיניים למעלה ומשם - לעומק, לנהר האמת - אותה אמת פנימית, לסודות חיך, לעצמך. ומשם תשאב עוז וגבורה להמשיך ולהתקדם.

אוהב אותך מאד מאד ומעריך כ"כ!

עמיחי

כתב לחבר לא דתי בצבא מעל המיטה:

"מודה אני לפניך
מלך חי וקיים
שהחזרת בי נשמת
בחמלה רבה אמונתך"

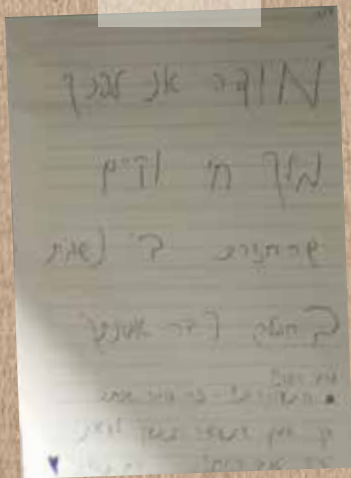
..... היקר!!

התעוררת?

זה אומר שנתנו בך אמון

שתעשה ותמשיך לעשות רק טוב היום

יום נפלא ❤️

לביא אחי אהובי.

הרגשת כאב עמוקה אני מרגיש מאז שמעתי על אבא זצ"ל.

צער גדול ועמוק על נר ישראל שכל הזמן היה כמוסיף והולך, מחייה ומאיר בכל מקום. למחייה שלחו את אבא, להרוות נשמות צמאות להביא חיים לעולם רוח גדולה אחזה בו איתה החייה נשמות.

לא שעה היא לנחם כי לא אמצא בידי מילים לנחם. עכשיו אבכה. אבכה איתך על אבא, על חיים גדולים שנקטעו, אחבק אותך ואבכה איתך.

איני יודע היכן מוצאים כוחות? איך הופכים את העצב הגדול, העמוק לצער גדול הטומן כאב עצום הנובע מזיכרון והרגשת החוסר לצד חיים המבקשים להמשיך את הרוח החיה שמפעמת בלבבות רבים ממשיכה להצית לבבות ולמשוך חוט של חסד על עמ"י, איך חיים ונפגשים בכל עת עם רוחו של אבא ומתמלאים געגועים עזים לחום החיבוק שלו, לחיוך הנסוך על פניו בכל עת לעידודים ולתמיכה למילה הטובה לסועדת השבת? אין בידי תשובה. רק חיבוק עז לך ולמשפחתך בכל עת. מלא כאב ואמונה ותפילה לקב"ה שיתן כוחות.

אוהב אותך לביא אהובי אהבת נפש ואת הרוח הגדולה של אביך שעודנה מפעמת בכל לב אשתדל למשכה וללכת עימה וללמוד ממנה בכל עת.

עמיחי

הרב דודי היקר !

אשתדל לכתוב מליבי את הערכה הגדולה והאהבה הגדולה שלי אליך. התחושה שלי שאיתה אני יוצא היא שהייתי לבד בישיבה וכל הצוות החינוכי והרב היו מרוכזים בי. כמות היחס האישי שקיבלתי, הדאגה אלי, פשוט אין מילים. יהיה קצת קשה לפרגן על הכל כי כנראה אשכח פרטים אבל אנסה. הגעתי לישיבה קצת מבולבל, הייתי מאוד מפוחד - איך יהיה לי ואיך אתאקלם כמו שצריך.

עדיין לא הכרתי את עצמי ולא היו לי שאיפות, כנראה הגעתי כדי שיגידו שאני מישיבת דימונה.

ואז נפתחתי לתהליך החינוכי המדהים שיש פה ולצוות המדהים. בתחילת החמישית הנפש שלי התעוררה פתאום ודרשה ולכן היה לי מאוד קשה אבל הרב כיוון אותי והרב יוני כיוון אותי ועזר לי לאט לאט בסבלנות להיכנס כמו שצריך לישיבה. בשישית התחלתי יותר להכיר אותי, המסעות עזרו לי מאוד, השיחות של הרב והעומק שהרב כל הזמן דיבר עליו גרמו לי להיכנס לתהליך של בנייה אישית, לאט לאט הרב עזר לי להיחשף לכוחות שלי ואני ניסיתי כמה שיותר להתקדם כי הרגשתי כל הזמן צימאון להיות אדם יותר גדול.

בסוף השישית הגעתי לרב וסיפרתי על הרצון שלי לתרום בישיבה שאני לא מספיק ממש אותו והרב ישר נרתם ונהייתי בצוות מטבח וזה היה מדהים. זה כ"כ בנה אותי והעצים אותי זה פשוט מדהים כמה דיוק היה לרב וכמה עוצמה הענקת לי, אני ממש מודה לרב שאח"כ מינה אותי לאחראי בחינות הדבר נתן לי הרבה וחייב אותי מאוד.

באחת הפעמים הרב זיהה שאני אוהב לחוות דברים בצורה עמוקה ונתן לי פנקס, הפנקס הכניס לי נק' מבט אחרת על המציאות. הייתי רושם בפנקס את התובנות שיש לי, אמנם הפסקתי לרשום אחרי פנקס אחד אבל כל ההבנה שלי של המציאות הייתה שונה והרבה יותר עמוקה, הייתי רואה תהליכים שקורים וזה ממש עזר לי בחיים. הרב עזר לי מאוד למצוא את הכוחות שלי ולעדן את המידות שלי ואני מרגיש שבזכות הישיבה אני במקום שלם.

אני ביקורתי כלפי עצמי ולכן אף פעם לא שמחתי על מה שעשיתי כי תמיד רציתי עוד שלב יותר גבוה והדבר הזה גרם לי לתקופה שהייתי עצוב ובזכות הישיבה חינכתי את עצמי להתרכז בטוב שלי לאהוב את מי שאני.

החברה שמתפתחת בישיבה פשוט מדהים! העולם הרגשי, האינטליגנציה הרגשית שננטעת באנשים פשוט מדהימה. 50 בחורים יוצאים כל שנה מהישיבה אחרי שהם היו 4 שנים משמעותיות מהחיים שלהם בתוך שכבת מגן שהפכה אותם לאנשים טובים יותר, רגישים עם איכויות, אנשים שהעולם מאבד כל הזמן בעידן המודרני. הרב היה בשבילי דוגמה אישית תמידית, תמיד הסתכלתי עליוך ולמדתי ממך והרב דירבן

אותי בעתיד לעסוק בחינוך.

במהלך כל המפגשים של המחזור עם הרב הערכתי מאוד את הענווה הגדולה שיש לך. לרב יש ניסיון חינוכי של 25 שנה ולכן אני הקטן לא יכול להעיר כלום כי אין לי את הזכות הזאת בכלל. אבל מהכרותי עם הרב, הרב היה שמח שאכתוב מס' הרגשות- מסקנות שאינם אלא בגדר המלצה.

אני קצת מרגיש בדרך חינוך של הישיבה שלפעמים הישיבה מפחדת מסטיות במהלך התהליך החינוכי המדהים שעוברים פה. מאחר שהפחד הזה קיים הישיבה ממחרת להסתכל על תופעה כבעיה וממחרת לעקור את התופעה כי הישיבה מפחדת שהתופעה תתפשט ולכן הרבה פעמים הישיבה רודפת אחרי התופעה עד שהיא נעלמת. לדעתי ההתרכזות בתופעה לא פותרת את הבעיה, התופעה היא הפעולה במציאות של הבעיה ולכן לדעתי הישיבה צריכה ללמוד לטפל בבעיה ואז התופעה תיפטר מאליה. לדעתי אם מתחילה הבעיה להיות צריך להבין מה המקור למה התלמיד בחר בכך, להבין מה גרם לתלמיד להגיע למצב הזה. לבדוק האם זה תוצאה של בעיה הרבה יותר עמוקה שלפעמים לא טיפלו בה ונוצר פער. אני מקווה שהרב יבין אותי.

עוד נק' שחשבתי עליה היא הנקודה שהישיבה צריכה פחות לחפש תוצאות או לקבע אווירה ויותר להכיל תהליכים. לא בכל מחיר לבקש שילמדו גמרא ולא בכל מחיר שיקומו לתפילה אלא להשתדל כל הזמן להסביר את החשיבות ולדאוג שהתלמיד לא מוותר לעצמו וגם אם הוא בבעיה אמונית - הוא עובד עליה ומודע לכך שהוא בשלב זמני. את הנקודות האלה אני אומר בקושי כי אני כלום ולכן רק אם הנקודות נוגעות ורלוונטיות אשמח שהרב יתייחס אליהם.

רציתי להשאיר לרב מזכרת ממני כחלק מהכתיבה שהרב פתח אותי אליה, במהלך השביעית כתבתי מס' דברים אחד מהם זה קטע על הגמרא שאני חושב שהראתי לרב ואם לא הוא אצל הרב יענקלה - הקטע נכתב במהלך המרתון (הקטע נמצא בחוברת). במהלך השביעית, מכוח התוכן שאנו מקבלים כאן רשמתי נק' מבט על המציאות, איך אני רואה את המציאות מנקודת מבטי בצורה עמוקה. רציתי להשאיר לרב כדי שיזכור אותי. חשבתי על כל משפט הרבה (מצורף בחוברת "עוד מעט נישן...") הרב, בדמעות בעיניים מסיים את המכתב:

בהבטחה גדולה שהכוחות שקיבלתי כאן והערכים שקיבלתי כאן ינותבו לחיים גדולים, כלליים.

תודה רבה על השנים המדהימות!

אתגעגע כל כך ואשתדל להגיע "ולתדלק" ערכים וחיים בריאים.

אוהב אותך אהבת נפש ואוהב את הישיבה אהבה גדולה

בצפייה לגאולה שלמה

עמיחי ונינו.

סוף שמינית סיוון תשע"ט ישיבת צביה דימונה

לרב אליקים והרבנית היקרים!

בתום 3 שנים של לימוד בישיבה וספיגה של תורת חיים גדולה ועמוקה

רציתי להודות לרב והרבנית על העמדת דורות של תלמידים, הנושאים בגאון תורה עם דרך ארץ, תורה שמחה החוצבת עמוק עמוק בנפש התלמיד והופכת אותו לאיש איש עם הפנים לכלל, שמתוך יציבות גדולה ותורה עמוקה מקים בית מלא קדושה וטהרה, איש השם לנגד עיניו את טובת הכלל הכוללת תודעת שליחות תמידית - "אנשי קודש".

איש חדור תודה מיישרת- מאזנת, שאינה נרתעת מהמציאות אלא לוקחת אותה ומגלה בה את האמת, מתוך הבחנה ברורה וטהורה בין עיקר לטפל.

אני הקטן עוד רחוק משם אבל שואף לשם ורוצה מאוד לחיות בקומה הזאת.

עת צאתי מהישיבה חדור אני בתחושת שליחות ואהבת הכלל, ומתוך הישיבה מתפלל לקב"ה שייטן לי את הכוחות וההכוונה להוציא מהכוח אל הפועל את תביעת נשמת האומה ממני, שאדע לתרגם את התורה הגדולה של הישיבה ולחיות אותה.

כעבד לאומה גדולה ונצחית, בתפילה להיות ראוי לשליחות, ומתוך שמחת התורה והקשר לישיבה ולדרכה מצטרף אני לשרת בקודש.

בהודיה גדולה להשי"ת שזיכה אותי ללימוד בישיבה הזאת, לינוק קצת מהבאר האינסופית של התורה הגואלת והמחייה ובהכרת תודה עמוקה לרב והרבנית על כל הטוב שנחשפתי, ובתקווה לישועת הכלל.

עמיחי ונינו.

לכבוד הרב שחר והרבנית

בצאתי לשרת בקודש ברצוני להודות על שזכיתי לראות מודל של חיים עמוקים, מאירים ושמחים, של מסירות נפש לתורה.

זכיתי לראות עד היכן חוצבת תורה גדולה ומאירה- איזו שמחה מניקה היא את לומדיה, איזו רוממות ומלאות מכל פרט קטן שלה. מה זה פרט בתורה- כמה אינסוף, כמה חיים אפשר למצוא בו. כל זה נגלה, מזוקק, בדמותו של הרב.

דמות זו נותנת לי לטעום את טעמה של מתיקות התורה שאני כ"כ משתוקק להגיע אליה.

בהודיה גדולה על שזכיתי בחצי שנה האחרונה להיות עם הרב ובתחושת שליחות אזורי בקריאתו המהדהדת, בפנים מאירות ומחייכות, עדינות ומחבקות של הרב- "כלל ישראל, נצח ישראל" קריאה עורגת, צופה צפייה אחדותית של עבר- הווה- עתיד וחפצה כל כולה בישועת הכלל, מתפלל שאזכה להיות ראוי לשליחות שעמ"י מטיל עלי.

תודה גדולה!

עמיחי ונינו

טהורה עלית למעלה
קול ברמה נשמע
את בוכה על עמ"י
ואת בוכה על ארץ ישראל
ושוב ממאנת להנחם וממשיכה להלחם
מבקשת לחיות ועוד קצת להחיות
ובמוצאי יום כיפור, כשעמ"י טהור
ותנועת חיים שלמה הולכת בדרכך
את מבושרת כי יש שכר לפעולתך
ואת עולה כדי להמשיך להלחם
שוב את וסבא משלבים כוחות
האבות מקבלים את פניכם
והרצ"ה והרב קוק מלווים אתכם
אהבת ישראל התורה וא"י מקשקשת
לפניכם
ארץ ישראל מזילה דמעה ומחיית
לעברך
יודעת היא כי תשמרי עליה
סבתא יקרה 30 יום עברו מאז עלית
למעלה
ואת כל כך חסרה
חסרה נעימות קול
חסרה חיובך
חסרה אהבתך
חסרה כוחך
תמשיכי ללוות אותנו
להלחם בשבילנו
להזרים כוחות, נחלי עדנים, במציאות
שתתחיייה ותאיר עד לגאולה שלמה
ויבושר "כי יש תקווה לאחריתך נאום ה'
ושבו בנים לגבולם"

בסדר לכתב אסנתא מרים אויגור ז"ל

סבתא אהובה!
למחיה שלחוך להחיות רגבים רגבים
רגבי א"י ורגבי רוח
דייקת בצניעות את מהות הארץ.
המהות הסגולית והמהות ההיסטורית
המהות הנצחית והמהות הרעיונית.
הסתכלת עמוק. היכן השורש
ולכשגילית- מסרת את נפשך להחיות
אותו, לאפשר לו לנבוג.
נאבקת על אמת קריטית לאומה
התחיית מלשד החיים של הארץ
יחד עם סבא יצרתם אחדות במשימה
כל אחד העצים את השני
וביחד נפחתם כח חיים עוצמתי
רוח אחרת שעברה על האדמה,
החייתה כל שורש נשכח.
מסרת את נפשך על כל פיסת ארץ
מאנת להנחם מלראות קרקע יתומה
מבעליה
בכל אתגר חלמת לראות את הבנים
שבים
את בכי התינוק בברית במערה
ואת הזקן יושב אל מול ילדים צוחקים
אצלך הנצח והדרך היו מחוברים
לא נתת להם להיפרד, לא יכולת,
היית כעץ פרי עושה פרי
תמיד ראית את העץ יחד עם הפרי
את הדרך יחד עם המטרה
ושניהם ינקו מהאדמה הקדושה.
עינייך היו רחבות הסתכלו רחוק.
הסתכלו אל העבר ושמחו על ההווה,
הסתכלו על ההווה והאמינו בעתיד.
הם היו רחבות מספיק
בשביל להחיות כל יהודי.
הסתכלת בגובה הלב ונגעת בכל אחד.